

brž o zvláštní smlouvu, která se sbíhala s poměrem nájemním. Účele této zvláštní smlouvy, amortisace učiněného nákladu za souhlasu žalovaného, nemůže však býti dosaženo, protože došlo zatím k předčasnému zrušení nájemního poměru, se kterým strany nepočítaly, musí tedy býti upraven poměr mezi stranami tak, by žalovaný nebyl obohacen na úkor žalobce. Pro tento jeho nárok neplatí propadná lhůta § 1097 obč. zák., nýbrž předpisy o obecném promlčení nároků. Nižší soudy, vycházejíce z odchylného právního názoru, neobíraly se blíže žalobním nárokem s uvedeného hlediska ani učiněným nákladem, není tedy zatím skutkového podkladu pro rozhodnutí sporu a bylo proto věc vrátiti k novému projednání soudu první stolice.

Čís. 12229.

Do usnesení podle § 236 ex. ř., jímž soud poukázal peněžní ústav, by srazil kolkové poplatky a poukázal je bernímu úřadu, jest přípustným rekurs.

(Rozh. ze dne 28. prosince 1932, R I 1064/32.)

Exekuční soud poukázal spořitelnu v T., by při vydání částek přikázaných věřitelům srazila z přikázaných částek kolkové poplatky podle druhé stupnice a přikázala je bernímu úřadu v T. Rekurs věřitelů rekursní soud odmítl jako nepřípustný, maje za to, že jde o stížnost proti poplatkovému nařízení, k jejímuž vyřízení není povolán soud, nýbrž finanční úřad.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc rekursnímu soudu, by, nepřihlížeje k důvodu, pro který rekurs odmítl, znovu o rekursu rozhodl.

Důvody:

Napadeným usnesením odmítl rekursní soud stížnost dovolacích rekurentů proto, že se stížnost týká kolkovného a že o takové stížnosti rozhodnutí je povolán finanční úřad, nikoli soud. S názorem rekursního soudu nelze souhlasiti. Ustanovení o kolkovném, pojato do usnesení prvního soudu, vydaného podle § 236 ex. ř., je, i když se týká kolkovného, usnesením soudním a rozhodnutí o stížnosti do onoho ustanovení jako usnesení soudního jest povolán příslušný soud vyšší stolice, nikoli úřad finanční. Proto odkázati rekurs na finanční úřad nelze a byla stížnost rekursním soudem odmítnuta neprávem.

Čís. 12230.

Zápověď' poddlužníku je podstatnou částí usnesení povolujícího exekuci a nemá jen ráz informativní. Její doslov musí býti ve shodě s usnesením o povoleném zabavení pohledávky. Týkala-li se zápověď' povšechně platů, jež měl poddlužník dlužníku vypláceti, nikoliv jen těch platů, jež byly povolujícím usnesením zabaveny, jde o vadu hmotněprávní, již nelze odstraniti podle § 85 c. ř. s. a § 89 jedn. řádu.

(Rozh. ze dne 28. prosince 1932, R I 1080/32.)